

Stoletý a stále ve formě

„Julio Muñoz Cuesta, kněz z Toleda, oslavuje zítra sto let a ve svém věku stále slouží mše a zpovídá farníky v bazilice v Talavera de la Reina.“ Takový byl název článku v novinách pojednávající o události, kterou před několika dny prožívalo město Talavera de la Reina v provincii Toledo. Díky těmto ne zcela obvyklým skutečnostem se zpráva rychle šířila po internetu. Ve španělštině i angličtině ji přeposílaly a šířily různé sdělovací prostředky.

17.10.2013

Don Julio oslavil sto let 27. září. V roce 1985, když mu bylo 72 let a šel do důchodu ve farnosti Velada, se přestěhoval do hlavního města keramiky a dochází každý den do hojně navštěvovaného kostela Nuestra Señora del Prado. Slouží mši v 11 hodin, zpovídá a pomáhá podávat přijímání při dalších mších.

27. září slavil neformálně stoleté výročí v kruhu několika kněží, kteří s ním žijí v kněžské rezidenci v Talaveru. Následujícího dne pokračoval v oslavě při mši, kde byl hlavním celebrantem D. Brauli Rodríguez, arcibiskup Toleda, kterému asistovali pomocný biskup a padesát kněží. Účastnil se velký počet věřících, kteří zaplnili boční lodě prostorného svatostánku patronky Talavery. Pochopitelně zde bylo také

jeho početné příbuzenstvo:
sourozenci, synovci, prasynovci a
dokonce i několikaměsíční
pravnučka.

Arcibiskup ve svém kázání zmínil
neobyčejnost této události: „V mém
životě jsem měl příležitost pozdravit
mnoho stoletých mužů i žen. Ale 25
let jako biskup jsem neměl možnost,
abych slavil sto let kněze. Víme, že
málo kněží se dožije sta let. A aniž
bych chtěl kohokoliv s donem Juliem
srovnávat: v jaké kondici se toho
dožil!“

Don Julio je vskutku opravdovým
zázrakem přírody. Stačí se podívat na
jeho dynamismus a pracovitost, které
jsou provázané s jeho nakažlivou
radostí a pevnou osobností. Nebo
slyšet jeho živé díkůvzdání na konci
mše pronesené elegantními a
dojemnými slovy. Je samozřejmé, že
kdokoliv, kdo se k němu přiblíží, si
ani zdaleka neuvědomí, kolik let má.

Ale protože jablko nepadne daleko od stromu, jeho tři sestry a bratr, jejichž věk je mezi 90 a 103 lety, za ním v ničem nezaostávají.

Don Julio už šest měsíců rád připomíná, že za svůj život zažil deset papežů, od Pia X., když se narodil v roce 1913, až k tomu současnému, Františkovi. Tak to také udělal při ohláškách na konci mše. A když řekl spontánně o tom posledním, že je „moc sympatický“, museli se přítomní ještě jednou s chutí zasmát.

Z rodného toledského města La Mata přišel don Julio do přípravného semináře arcidiecéze a odtud vstoupil do vlastního semináře. Vypuknutí občanské války přerušilo nejenom jeho studia, ale musel jít také ve svých 23 letech na vojnu. Neušetřila ho střepina bomby, ale naštěstí nebyl vážně zraněn.

Po skončení bojů byl za pouhé dva roky připraven na kněžské svěcení. Konalo se v Mora (Toledo) 7. června 1941 spolu s dalšími jedenácti kandidáty, kteří již všichni zemřeli.

Působil v několika vesničkách v provincii Guadalajara toledského biskupství, a potom byl v roce 1943 jmenován farářem v obvodě Espinosa del Rey a v dalších třech vesnicích toledské provincie La Jara, kde zůstal třináct let. Když jsem přišel „nenašel jsem kostel, ale loď na zemi“. „Byly to těžké poválečné časy, se špatně dostupnými městečky, bez cest“, vypráví. Ale protože musel sloužit mši, pro začátek používal jako dopravní prostředek osla a potom kolo: to, na kterém sedí na jedné fotografii z roku 1947, kterou rozmnožili u příležitosti jeho stoletého výročí. Je zde velmi elegantní, oblečen do sotany se svrchníkem, biretem a černými rukavicemi.

V roce 1957 odešel do Velady, farnosti, kterou vedl až do odchodu do důchodu v roce 1985. Díky svému dobrému zdraví a apoštolské horlivosti přijal pastorační povinnosti ve velké bazilice Nuestra Señora del Prado.

Když měl výročí zlaté kněžské svatby, řekl: „Přijal jsem pozvání Ducha svatého, který mě vedl k tomu, abych požádal o přijetí do Kněžské společnosti Svatého Kříže jako supernumerář.“ Jak známo, tato Společnost je neoddělitelně spojená s prelaturou Opus Dei. Z vděčnosti za tuto duchovní pomoc, kterou od té doby dostává v svém kněžském životě, přidává na konec přímluv při jubilejní mši prosbu za Opus Dei, aby tak vyjádřil svou vděčnost kněžím z Díla a pochopitelně i dalším kněžím, osobám a institucím.

Na konci své 72leté příkladné kněžské služby říká tento velice

sympatický toledský kněz, že má dost sil na to, aby pokračoval ve své práci, i když ho někdy nohy zradí a musí si pomoci při chůzi holí.

Den po dni, děj se co děj, kráčí Julio Muñoz. Slouží mši, zpovídá a pomáhá s přijímáním v bazilice Prado de Talavera de la Reina, s odhodláním a pokorným odříkáním, vždy ve službě Bohu, církvi a věřícím.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
stolety-a-stale-ve-forme/](https://opusdei.org/cs-cz/article/stolety-a-stale-ve-forme/) (01.04.2026)